

[C. F. J. Sven.]

at skaffe sig Pengene fra Arbejdsløshedsfonden, medmindre man da fra Ministeriets Side mener, at det Maksimumsbeløb, der i Loven af 1. Juli 1927 blev sat for Fonden, er for stort.

Det er jo muligt, at det i Virkeligheden er den højtærede Indenrigsministers Mening, at det Skøn, man i sin Tid anlagde: at Fonden skulde være paa 12 Mill. Kr., har vist sig at være urigtigt, idet Fonden godt med en mindre Kapital kunde magte de Opgaver, som er opregnet i Loven. Hvis dette skulde være Tilfældet, indrømmer jeg, at saa ligger Situationen noget anderledes, og vi vil i saa Fald kunne gaa ind i en Forhandling om dette Spørgsmaal; men jeg maa paa Forhaand erklære, at hvis man ikke vil gaa til en Nedsættelse af Arbejdsløshedsfondens Maksimumskapital, kan vi ikke være med til at tage disse 750 000 Kr. fra Arbejdsløshedsfonden.

Jeg har bemærket, at der af Regeringspartiets ærede Ordfører er blevet antydet Villighed til at lade Forslaget underkaste en Behandling i et Udvalg, og jeg maa sige, at for vort Vedkommende vilde vi ogsaa positivt have stillet Forslag derom, idet vi vel har Sympati for selve Forslagets Tanke: at komme de vanskeligt stillede Kommuner til Hjælp, men ikke kan gaa ind for den Maade, hvorpaa dette ønskes gennemført ved det her fremsatte Lovforslag.

P. Munch: De Oplysninger, der ledsager det foreliggende Lovforslag, viser jo noksom, at de Medlemmer i Tinget, der sidste Sommer var af den Opfattelse, at Ændringerne i Arbejdsløshedsloven betød en Overflytning af Udgifter fra Staten til Kommunerne, har haft fuldt og helt Ret. Det oplyses nu, at i det første Halvaar efter den ekstraordinære Arbejdsløshedslovgivnings Bortfald er de kommunale Udgifter steget med et Beløb, der kan være omkring 4 Mill. Kr. Det er da meget naturligt, at man nu søger Veje til i nogen Maade at komme Kommunerne til Hjælp overfor den Udgift, de her har faaet. Ved tidligere Lejlighed her i Vinter har vi for vort Vedkommende stillet Forslag med dette Formaal for Øje, Forslag, som fandt megen Tilslutning i Tinget, men som dog paa Grund af Modstand fra den højtærede Regering og de Partier, som fulgte den, til syvende og sidst blev forkastet.

Saaan som Lovforslaget nu her foreligger, er det jo et lille Skridt i den Retning, som vi den Gang anbefalede at slaa ind paa, og vi kan for saa vidt være tilfredse

dermed. Jeg maa imidlertid understrege, at det er et lille Skridt. Vi foreslog, at der skulde ydes en Refusion paa omkring $\frac{3}{4}$ af de kommunale Udgifter, der foranlediges ved Arbejdsløshed; her er der kun Tale om $\frac{1}{4}$ og endda med en vis Begrænsning. Dernæst var vort Forslag af en saadan Beskaffenhed, at man knyttede Understøttelsen eller Tilskuddet til Kommunerne direkte til selve deres Udgift til de egentlige Arbejdsløshedsforanstaltninger, medens dette Forslag tager et andet, mindre sikkert, Grundlag for Tilskuddet. Endelig kan jeg tilføje, at det Forslag, vi i sin Tid diskuterede, lagde afgørende Vægt paa ogsaa at komme Kommunerne til Hjælp i de Tilfælde, hvor de iværksatte Arbejder for at indskrænke Arbejdsløsheden. Dette er der ikke taget Hensyn til i Forslaget, som det nu foreligger.

Paa dette Punkt glæder jeg mig ved at være i Overensstemmelse, saa vidt jeg forstod, med den ærede Ordfører for det konservative Parti, som ogsaa fremdrog Spørgsmaalet om at tage Hensyn til Omfanget af Udgifter, som var foranlediget ved Iværksættelsen af Arbejder ude i Kommunerne. Derimod maa jeg erkende, at jeg er helt uenig med den ærede Ordfører for det konservative Parti, naar han drog i Leding imod den Tanke at tage de 750 000 Kr., som her er Tale om, hos Arbejdsløshedsfonden. Jeg forstod af hans Udtalelser, at han betragtede det som en Art Haandfæstning, paataget af den højtærede Regering overfor det konservative Parti, at Arbejdsløshedsfonden ikke skulde røres til saadanne Formaal i Fremtiden — det skal jeg ikke blande mig i, det bliver jo et Mellemløbet mellem de to Parter. Men det er ganske klart, at dette Hensyn kan ikke være bestemmende for os andre, og jeg ser da ikke rettere end, at Arbejdsløshedsfonden i sin Tid er skabt netop med den Slags Udgifter for Øje, som der her er Tale om; dertil er den opsamlet, og allerede af den Grund er det fornødt og ligetil ogsaa at benytte dens Midler, naar en saadan Situation som den nuværende foreligger.

Dernæst kan jeg heller ikke se andet end, at en af de Forudsætninger, under hvilke man fra Flertallets Side gennemførte Ændringerne i Sommer, har vist sig ikke at slaa til. Det er jo saaledes, at man da forudsatte, at Arbejdsløshedsfonden vilde faa betydelige Udgifter til Krisekasser. Men disse Krisekasser er ikke blevet til Virkelighed, og Arbejdsløshedsfonden har i Øjeblikket kun ganske minimale Udgifter, saa vidt det hidtil er oplyst, og den vil da med al mulig Rimelighed kunne stilles til Raa-